

retholdt Syvlukningen længere end til 1. Oktober, men man har ladet sig belære af Erfaringen og er der tilbøjelig til at sige, at Syvlukningen ikke er forkastelig. Med Hensyn til disse to Punkter, Siddepladserne og Syvlukningen, er der efter min Mening gjort visse Erfaringer, som opmuntrer os, der skal lovgive om denne Sag, til at gaa videre i den af os ønskede Retning.

For øvrigt skal jeg ikke opholde mig ved Lovforslaget. Jeg glæder mig over, at Ministeren har genoptaget de Paragraffer til Loven, som jeg i Modsætning til det ærede Medlem fra Nyborg netop mener staar i naturlig organisk Sammenhæng med Loven, nemlig de egentlige sociale Forsorgsparagraffer om Minimalhiletiden, Siddepladser o. s. v., og derfor og ud fra hele mit Standpunkt anbefaler jeg Loven til hurtig og velvillig Behandling.

Wulff: Jeg vilde med Hensyn til dette Lovforslag kunne gentage Ord til andet, hvad jeg i Fjor sagde om det paa min Gruppes og egne Vegne. Jeg skal selvfølgelig ikke gentage det, saa meget mere som jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at der egentlig kun foreligger en Afbrydelse af Arbejdet, saa at det passende kan fortsættes, uden at man behøver nye Udtalelser som Indledning til Fortsættelsen. Man blev i Fjor ikke færdig i Udvalget, og man kan fortsætte i Aar. Jeg skal derfor indskrænke mig til med Hensyn til de Bestemmelser, som den højttærede Indenrigsminister sætter saa megen Pris paa at faa ind i denne Lov, at sige, at min Stilling er den — ligesom jeg tror hele Udvalgets for to Aar siden —, at jeg i og for sig intet har imod Lovbestemmelser, som sikrer mod overdreven lang Arbejdstid, men jeg finder, at de passer meget daarligt ind i dette lille Lovforslag om Butikkers Lukning om Aftenen. Det samme gælder om Siddepladserne, men jeg er enig med flere Talere i, at det er ikke nogen stor Reform, og om man vil gaa med til den eller ej, er noget, man ikke behøver at spille mange Ord og megen Tid paa. Væsentligere er Bestemmelserne om Arbejdstidens Begrænsning. De maa vistnok helst indføres paa en saadan Maade, at de staar i Samklang med Arbejdstiden i andre Fag, saa der kommer noget ensartet og helstøbt ud deraf. Naar jeg ser bort fra disse Bestemmelser, som jeg altsaa mener ikke hører hjemme her ved en Revision af en Lov, som drejer sig om ikke særlig store eller indgribende Ting, om hvilke de paagældende ikke paa alle

Punkter er enige, er jeg og min Gruppe villige til ligesom tidligere at søge at bringe noget ud af Lovforslaget. Jeg vil dog pege paa en Forbedring, som med Hensyn til Barberfaget blev indsat af Landstinget i Fjor. Der er nemlig for Tiden det uheldige Forhold i Barberfaget, at Barbererne ikke kan benytte deres Lærlinge i den travleste Arbejdstid, nemlig Helligdagene. Det er et Savn, at denne Bestemmelse ikke findes i det foreliggende Lovforslag, men en saadan Bestemmelse og andre Smaabestemmelser, som kan forbedre den bestaaende Lovgivning noget, vil jeg og min Gruppe være villige til at fortsætte Arbejdet paa at faa gennemført.

Alfred Christensen: Mit Syn paa Helligdagslove og Lukkelove præges særlig af Erindringen om 5te Juni-Grundloven, som tilsagde Borgerne at bortrydde alle Hindringer for det frie og lige Erhverv, hvor saadant kunde ske uden Skade for Almenvellet. Om man nu ved Grundloven af 5. Juni 1849 netop har tænkt paa, at Lovgivningen skulde gaa i Retning af Helligdagslove og 8-Lukningslove og saadant noget, har jeg mine Tvivl om, men da man nu i disse Love for en stor Del anlægger en social Synsmaade og indsætter den Slags Bestemmelser, som her findes i §§ 5 og 6, om at beskytte Personalet mod overvættets Udbytning, synes jeg, det er at bringe noget godt ind i en Lovgivning, som ellers nemt kunde komme paa Afveje. Lovgivningen gaar ellers ikke de Veje, jeg mener, den burde gaa for at opbølge Erhvervslivet. Det er ikke ofte, jeg har set Eksempler paa, at dansk Lovgivning opbølger dansk Erhvervsvirksomhed, idet Lovgivningsvirksomheden særlig gaar ud paa Politi- og Spioneriforanstaltninger og al den Slags, som meget mere hemmer end fremmer Erhvervslivet, fremmer de daarlige Instinkter og meget sjældent fremhjælper de gode og ædle Instinkter. Men, som sagt, jeg er glad ved § 5 og § 6, og af den Glæde lader jeg mig paavirke til at se venligt paa hele Lovforslaget, og jeg vil ønske, at det hurtigt maa kunne blive til Lov i Overensstemmelse med disse Principper. Men særlig glæder jeg mig over een Bestemmelse — og det er af den Grund, jeg er gaet op paa Talerstolen —, nemlig den, der findes i § 3, fordi vi ved denne Paragraf vil faa afskaffet en Absurditet i dansk Lovgivning. Det er en Absurditet, at Konditorerne maa lave Kager og lade Folk spise dem, men ikke maa sælge dem ud af Huset.